



EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

105



Armastada ja olla õnnelik

Eino Tamberg 95

Karis Trass METSOSOPRAN

Ingely Laiv-Järvi OBOE

Toomas Vavilov KLARNET

Henry-David Varema TŠELLO

Heigo Rosin LÖÖKPILLID

Adam Jeffrey LÖÖKPILLID

Brita Reinmann LÖÖKPILLID

Gertrud Jeffrey LÖÖKPILLID

Marko Martin KLAVER

Maksim Štšura KLAVER

Tekste kannavad ette Joonas Koff ja Mattias Nurga

20.05.2025 – 19.00

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia suur saal

Eino Tamberg (1930–2010)

„Muusikat oboele“ *op.* 35 (1970)

I *Dialoog*

II *Prelüüd*

III *Rondo*

IV *Aaria*

V *Sonatiin*

Ingely Laiv-Järvi (oboe), **Marko Martin** (klaver)

Dünaamiline eetika (Joonas Koff, Mattias Nurga)

Partiita *op.* 40 (1971)

I *Intrada*

II *Saraband ja interluudium*

III *Aaria*

IV *Saltarello*

V *Cantus firmus*

Maksim Štšura (klaver)

Noorpõlveluule (Joonas Koff, Mattias Nurga)

„Kolm lihtsat laulu Viivi Luige luulele“ *op.* 76 (1986)

I *Üht rida vanast laulust*

II *Üks liblikas koju vii*

III *Vaata, kui tahad, mulle silma*

Karis Trass (metsosopran), **Maksim Štšura** (klaver)

Inspiratsioon (Joonas Koff, Mattias Nurga)

Nokturn „Öös on õrnust, on kirge ja salapära“ *op.* 99 (1996)

Marko Martin (klaver)

Looming ja loomine (Joonas Koff, Mattias Nurga)

„Prelüüd ja metamorfoos“ *op.* 38 (1970/2000)

Toomas Vavilov (klarnet),
Henry-David Varema (tšello),
Maksim Štšura (klaver)

Kunst (Joonas Koff, Mattias Nurga)

„Vivo e lento“ *op.* 106 (2000)

Heigo Rosin (löökpillid), **Brita Reinmann** (löökpillid),
Adam Jeffrey (löökpillid),
Gertrud Jeffrey (löökpillid)

Pühadus ja rõõm (Joonas Koff, Mattias Nurga)

„Teekond tšello ja löökpillidega“ *op.* 128 (2007)

Henry-David Varema (tšello),
Heigo Rosin (löökpillid), **Brita Reinmann** (löökpillid)

Tekste kannavad ette EMTA XXXII lennu üliõpilased

Joonas Koff ja **Mattias Nurga**

Helilooja mõtted on tekstidesse koondanud **Eva Koff**

Eino Tamberg (27. mai 1930 – 24. detsember 2010)

Eino Tamberg lõpetas 1953. aastal Tallinna Konservatooriumi, olles õppinud professor Eugen Kapi kompositsiooniklassis. Ta töötas Tallinna Draamateatris muusikaala juhatajana, Eesti Raadios helirežissöörina ja oli Eesti Heliloojate Liidu konsultant. 1968. aastast alates oli Eino Tamberg Eesti Muusikaakadeemia kompositsiooniõppejõud, sealhulgas aastail 1978–2005 kompositsiooniosakonna juhataja (vaheajaga) ja aastast 1983 professor. Tema juhendamisel lõpetas akadeemia 31 eesti heliloojat. Eino Tambergi heliloomingu nimekirjas on pea 140 oopust väga erinevates žanrites.

Eino Tamberg oli Eesti Heliloojate Liidu, Eesti Kinoliidu ja Eesti Teatriliidu liige. 1960. aastal pälvis ta Eesti NSV teeneline kunstitegelase ja 1975. aastal Eesti NSV rahvakunstniku aunimetuse. Kahel korral pälvis ta Eesti Vabariigi Kultuuripreemia, kahel korral Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ning aastal 2005 Eesti Kultuurkapitali aastapreemia. 2010. aastal oli ta Eesti Muusikanõukogu heliloomingu preemia laureaat – preemia määrati eesti muusika suurkujule inimliku ja õnnestava muusika eest.

Ülevaate Eino Tambergi elust, loomingust ja mõtetest võib leida mitmest raamatust – „Tundeline teekond. Eino Tamberg” (koostanud ja toimetanud Kaja Irjas), „Eino Tamberg: elamine kui loomingu aine” (koostanud Virve Normet) ja „Peeglitrikid. Mõtted ja luule” (Eino Tamberg).

Kaasaegsed Eino Tambergist

Eino Tamberg on üks haruldusi, kes on oma erialal ääretult professionaalne ja inimesena tohutult meeldiv ja tolerantne. Ta on õnnelik, kui kolleegidel läheb hästi. (Lepo Sumera)

Tambergi jaoks ajab muusika maailma suuri asju. Pole oluline, et ta vahel ise teistsugust juttu räägib, nalja ja kergust nõuab. (Urve Lippus)

Mind vaimustab Tambergi muusika täpsus. Mõtte- ja vahenditäpsus. Tamberg tunneb ja arvestab kuulajat, paljusid kuulajaid — ta on demokraatlik helilooja sõna parimas mõttes. (Merike Vaitmaa)

Tambergi muusika – see on ülevate ja dramaatiliste tunnete teatraalne ja poeetiline maailm. Mõned kujundid selles korduvad läbi aegade: erutunud trompetihüüd, helge tonaalne kadentsikeerutus, säravad, salapärased ja ohtlikud orkestrivärvid. (Veljo Tormis)

Tambergi muusika on mulle väga lähedane. Häbenematult emotsionaalne. Ajal, mil kõik heliloojad püüdsid olla ratsionaalsed, kirjutas Tamberg nii romantilise ooperi nagu on „Cyrano de Bergerac”. (Anu Kaal)

Eino Tambergi mõju üks olulisemaid külgi on minu jaoks olnud piiride küsimus. Kas huvitav vale on parem kui igav tõde? Kust algab banaalsus? Kas piire õpitakse tundma neid ületades? Kas kunstis on miski püha? (Margo Kõlar)

Tambergilt kuuldu kvintessents oleks: „Päris tore! Kirjutage uus lugu!” Tal õnnestus mulle kuidagi sisendada, et on mõtet alustatud teed edasi astuda. Tamberg on nagu aednik, kes kastab oma puid, aga võra kujundama eriti ei kipu. (Mari Vihmand)

Päris alguses oli Tamberg minu jaoks üks väheseid avatud uksi selle juurde, mida me muusikaks nimetame. Et muusikagi tihti palju rohkemat on kui lihtsalt muusika, meenub nii Eino kui nende uste, nii suletud kui avatud ustega seoses. Eino uksest on alati õnnelikku valgust hoovanud. (Toivo Tulev)

Kaasaegsete mõtted kogunud Eva Koff

Ingely Laiv-Järvi alustas oboeõpinguid 11-aastaselt Rakvere muusika- ja kunstikoolis KAUR (õp Edvin Lips) ning jätkas 2006. aastast Tallinna Muusikakeskkoolis Tulike Looritsa ja Aleksander Hännikäineni käe all. 2018. aastal lõpetas ta Saksamaal Karlsruhe Kõrgema Muusikakooli bakalaureuseõppe prof Thomas Indermühle oboeklassis. Laiv-Järvi konkursisaavutuste seas on I koht ja kaks eripreemiat Eesti interpretide konkursil puhkpillidele (2018), II koht telekonkursil „Klassikatähed“ (2018), laureaadi tiitel kammermuusikakonkursil „In corpore“ (2015), III koht vabariiklikul puhk- ja löökpillimängijate konkursil (2012) ning I koht Eduard Mednisi nim konkursil Lätis (2011). Ingely Laiv-Järvi on osalenud nii Eestis kui mujal mitmete orkestrite töös, sh ERSO, Tallinna Kammerorkester, Württembergi filharmoniaorkester, Karlsruhe riigiteatri orkester ja Karlsruhe kammerorkester, Eesti Festivaliorkester, ansambel JSB (Stuttgart), Absolute Ensemble, Baltic Sea Philharmonic ja Ensemble Voces Musicales. Praegu töötab ta Rahvusooper Estonia orkestri oboerühma kontsertmeistrina. Laiv-Järvi on soleerinud ERSO, TKO, Virumaa Kammerorkestri ja Pärnu Linnaorkestri ees. Samuti on ta aktiivne kammermuusik. 2022. aastal pälvis Laiv-Järvi Eesti Interpretide Liidu aasta interpreedi tiitli.

Marko Martin on Esther Honensi nim rahvusvahelise pianistide konkursi laureaat (2000) ning Gina Bachaueri nim rahvusvahelise pianistide konkursi auhinnavõitja (1998). Tema mängule on iseloomulik energia ja lüürilisus, eriti Liszti, Brahmsi ja Schuberti loomingut esitades. Samuti on ta 20. sajandi muusika tunnustatud interpret. Martin on õppinud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof Peep Lassmanni käe all ja Guildhalli Muusika- ja Draamakoolis Joan Havilli juhendamisel. Ta on soleerinud Londoni filharmoniaorkestri (Philharmonia Orchestra), Calgary filharmoniaorkestri, ERSO, Tallinna Kammerorkestri jpt orkestrite ees, andnud kontserte Londoni Barbican Hallis ja Wigmore Hallis, Hamburgi Musikhalle, Leipzigi Gewandhausis, Torontos Glenn Gouldi studios ja mujal. Tal on ilmunud ka kaks heliplaati Schuberti ja Liszti loominguga

(1998, Abbas Records ja 2002, ArktoS). Alates 2002. aastast on Marko Martin Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia õppejõud. Ta on pälvinud kahel korral Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ning aastal 2005 Neeme Järvi nimelise noore muusiku auhinna.

Maksim Štšura on omandanud bakalaureusekraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Ivari Ilja ning magistrikraadi ja artisti diplomi Londoni Kuninglikus Muusikakolledžis Gordon Fergus-Thompsoni klaveriklassis. 2020. aastal kaitses ta viimases koolis ka doktoritöö ning asus seejärel septembrist tööle EMTA kammermuusika, klaveri ja muusikaajaloo lektorina. Õpinguaastail osales Štšura edukalt paljudel konkurssidel, saavutades esikoha rahvusvahelisel Chopini-nimelisel noorte pianistide konkursil Narvas (2000), VII Eesti pianistide konkursil (2008) ja Suurbritannia kolledžite vahelisel Beethoveni konkursil (2013). Londoni aastail avanesid talle ka sealsed kontserdilavad. Eriti edukaks on osutunud aastal 2012 moodustatud Duo Foyle–Štšura. Võitnud 2015. aasta Salieri–Zinetti rahvusvahelise kammermuusika konkursi ja Euroopa Beethoveni klaveriühingu duode konkursi, on duo jõudnud mainekatele lavadele, nagu Concertgebouw Amsterdamis ja Wigmore Hall Londonis, üles astunud Cervantino festivalil Mehhikos ning New Yorgi kammermuusika festivalil. Hooajal 2018/19 ilmusid duo debüütplaadid „The Great War Centenary“ Hollandi plaadifirmalt Challenge Records ning Penderecki ja Lutosławski viiuli ja klaveri kogutud teosed Suurbritannia plaadifirmalt Delphian Records. Challenge Records tellis duolt ka Beethoveni viulisonaatide salvestise ja hooajal 2020/2021 üllitati tsükli esimesed kaks plaati. Salvestus on pälvinud kriitika heakskiidu sellistes väljaannetes nagu BBC Music Magazine, Gramophone ja Muusika.

Štšura on kontserte andnud Eestis, Soomes, Saksamaal, Prantsusmaal, Itaalias, Austrias, Hollandis, Venemaal ning paljudes Suurbritannia kontserdisaalides ja üles astunud mitmel rahvusvahelisel festivalil, nagu Deal, St. Magnus ja Brighton festival Inglismaal, Pärnu muusikafestival, Mravinski-nimeline muusikafestival Narvas ning KLAVER, „Virmalised“ ja

„Beethoven – 250“ Tallinnas. Solistina on ta teinud koostööd mitme Eesti orkestritega (ERSO, RO Estonia sümfooniaorkester, EMTA sümfooniaorkester, Narva linnaorkester) ning pälvis kõrgetasemelise rahvusvahelise kontserttegevuse eest solisti ja kammermuusikuna 2021. aastal Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia.

Karis Trass on Eesti üks silmapaistvamaid noori lauljaid, kes on alates 2022. aastast Rahvusooper Estonia ooperisolist. Ta on auhinnatud Estonia Seltsi Naan Põllu nimelise preemiaga ning Eesti Rahvuskultuuri Fondi Mati Palmi nimelise stipendiumiga. Aastal 2022 pälvis ta SEB publikupreemia ning 2024. aastal Eesti Teatriliidu välja antava Kristallkingakese auhinna Mélisande'i osatäitmise eest Debussy ooperis „Pelléas ja Mélisande“. Lisaks Mélisande'i rollile kuuluvad tema repertuaari rollid nagu näiteks Stephano (Gounod' „Romeo ja Julia“), Siébel (Gounod' „Faust“), Cherubino (Mozarti „Figaro pulm“), Laps (Raveli „Laps ja lummutised“), Valencienne (Lehári „Löbus lesk“) ja Flora (Verdi „La traviata“). Karis Trass on osalenud solistina nii mõneski suurvormis, lauldes aldi/teise soprani soolot teostes nagu Bachi „Magnificat“ Rahvusooper Estonia orkestriga, Mozarti „Vesperae solemnes de confessore“ Veronika Portsmuthi Kooriakadeemiaga ning Dvořáki „Stabat Mater“ ERSOga. Trass on ka aktiivne kammermuusik. Teda seob koostöö Sten Lassmanni, Rasmus Andreas Raide ja Jaanika Rand-Sirbiga, kellega koos on antud mitmeid kammerkonserte nii Kadrioru Lossis, Vanemuise kontserdisaalis kui ka Estonia kontserdisaalis.

Karis Trass on õppinud flööti Nõmme Muusikakoolis ja laulmist Georg Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis Ludmilla Dombrovska-Keisi juures. Õpingud jätkusid Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Heli Veskuse juhendamisel, kus Trass omandas 2019. aastal bakalaureusekraadi ning 2022. aastal magistrikraadi *cum laude*. Samal ajal täiendas end Berliinis Hanns Eisleri nimelises muusikakõrgkoolis Anna Samuili käe all.

Toomas Vavilov on lõpetanud klarneti erialal Tallinna Muusikakeskkooli Ülo Üksiku õpilasena (1988) ning Eesti Muusikaakadeemia Hannes Altrovi klarnetiklassis (1992). Samas koolis on ta Jüri Alperteni juhendamisel õppinud ka orkestridirigeerimist. Dirigendina on Vavilov end täiendanud Jonas Aleksa ja Roman Matsovi juures, klarnetistina osalenud Karl Leisteri ja Ivan Mozgovenko meistriklassides. 1990. aastal võitis Vavilov Eesti puhkpillimängijate konkursi ning taaselustas 2008. aastal sama konkursi traditsiooni.

Aastatel 1988–2010 töötas Vavilov klarnetistina Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris, olles 2004–2006 ühtlasi ERSO teine dirigent. Aastatel 2006–2007 oli ta Vanemuise teatri muusikajuht ja peadirigent. Vavilov on juhatanud Eesti orkestreid ning töötanud Eesti Filharmoonia Kammerkoori ja Läti Raadio kooriga. Klarnetistina on Vavilov andnud kontserte Eestis, Soomes, Rootsis, Lätis, Saksamaal, Belgias, Austraalias ja mujal. Samuti on ta aastaid juhendanud puhkpilliõpilaste suvekursusi Elvas ja Põltsamaal ning kuulunud erinevate konkursside žüriidesse. Talle on kirjutanud klarnetiteoseid mitmed eesti heliloojad, nende seas Urmas Sisask, Eino Tamberg, Ester Mägi, René Eespere ja Raimo Kangro. Samuti on Vavilov salvestanud helitöid Eesti Raadiole ning mitmele CD-le, sh Raimo Kangro, Ester Mägi ja Eino Tambergi autoriplaadile. 2001. aastal pälvis Vavilov Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ning 2005. aastal interpreedi aastastipendiumi. Toomas Vavilov on EMTA klarnetiprofessor ning üks EMTA sümfooniaorkestri dirigentidest.

Henry-David Varema on lõpetanud Tallinna Konservatooriumi Peeter Paemurru juhendamisel, täiendanud end Müncheni Kõrgemas Muusikakoolis Walther Nothasi tšelloklassis ja Berliini Kunstide Ülikoolis prof Wolfgang Boettcheri käe all ning omandanud doktorikraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. Aastatel 2003–2009 oli ta Berliinis resideerinud rahvusvaheliselt hinnatud keelpillikvarteti Petersen Quartett liige, mille koosseisus esines mainekates kontserdisaalides nagu Carnegie Hall, Wigmore Hall, Müncheni Herkulesaal, Theatre de Chatelet, Zürichi

Tonhalle, Sydney Angels Place jm. Ta on olnud külaliskontsertmeister näiteks Müncheni Kammerorkestrites ja Auckland Philharmonia sümfooniaorkestris ning töötanud ühe hooaja Sydney Sümfooniaorkestri tšellorühma abikontsertmeistrina. Kammermuusikuna annab ta regulaarselt kontserte Ivari Ilja, Mihkel Polli, Sten Lassmanni, Anna-Liisa Bezrodny, Triin Ruubeli, Mari Polli, Johanna Vahermägi ja paljude teistega. Varema on töötanud Rahvuskooper Estonia orkestri soolotšellistina. 2001. aastast on Henry-David Varema EMTA tšello- ja kvartetiõppejõud (aastast 2016 professor) ning käesoleval ajal töötab ta EMTA loometegevuse ja välissuhete prorektorina.

Heigo Rosin on Eesti löökpillisolist, kes on spetsialiseerunud soolo- ja kammermuusikale. Ta on esinenud Euroopa ja Ameerika kuulsates kontserdisaalides nagu Carnegie Hall New Yorgis, Tonhalle Zürichis ja Gewandhaus Leipzgis, astudes üles nii soolokavadega kui ka solistina mainekate orkestrite ees. 2015. aastal valiti ta Šveitsis fondi „Orpheum Foundation“ stipendiaadiks ning ka World Percussion Groupi kontsertmeistriks, millega kaasnes viienädalane tuur USA-s. Aastast 2016 on ta Malletechi löökpillide ja Sabiani taldrikute ametlik artist.

Heigo Rosin alustas muusikaõpinguid Põltsamaa muusikakoolis 4-aastaselt klaveri erialal. Klassikaliste löökpillide erialal omab ta kahte bakalaureuse- ja magistrikraadi (Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia, Flaami Kuninglik Konservatoorium) ning solistidiplomit Aarhuse Kuninglikust Muusikaakadeemiast. 2024. aastal kaitses ta doktorikraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. 2017. aastast on ta löökpillide õpetaja Tartus Heino Elleri Muusikakoolis ning 2022. aastast löökpillide õppejõud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

Rosin on edukalt osalenud mitmetel konkurssidel, sh II preemia Rising Stars Grand Prix (2017, Berliin), I preemia DeLinkprijs nüüdismuusika konkursil (2023, Holland), I preemia Yamaha stipendiumikonkursil (2013) ja II preemia telekonkursil „Klassikatähed 2013“. Löökpillisolistina on ta

korduvalt üles astunud nimekate orkestritega nagu MDR Leipzig Symphony Orchestra, Sinfonietta Rīga, Kyiv Soloists, Kymi Sinfonietta, Klaipėda kammerorkester, Valgevene riiklik sümfooniaorkester, Baltic Sea Philharmonic ning loomulikult ka Eesti orkestriparemiku – ERSO, Tallinna Kammerorkestri ja Vanemuise sümfooniaorkestriga. Aastal 2023 pälvis Heigo Rosin Eesti Interpreetide Liidu aasta interpreedi tiitli ja aastal 2024 Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia.

Brita Reinmann lõpetas 2013. aastal Heino Elleri Muusikakooli klassikaliste löökpillide erialal õpetaja Raivo Rebase juhendamisel, sealt edasi jätkus haridustee Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias dotsent Rein Roosi löökpilliklassis. Alates 2014. aasta sügisest õppis ta Aarhusi Kuninglikus Muusikaakadeemias, kus omandas 2017. aastal klassikaliste löökpillide erialal bakalaureusekraadi Henrik Knarborg Larseni juhendamisel. 2021. aasta sügisel alustas Reinmann EMTAs magistriõpinguid klassikaliste löökpillide erialal, juhendajateks Vambola Krigul ja Heigo Rosin. Brita Reinmann on osalenud Johan Bridgeri (Rootsi), Gregory Zuberi (USA), Daniel Bergi (Rootsi), Rob Waringi (USA/Norra), Per Jenseni (Taani) jt meistrikursustel ning on end täiendanud Elizabeth Notti (Venezuela) raamtrummi kursusel ja arendanud end flamenko valdkonnas *cajonil* Zsolt Bánhalmi (Ungari) käe all. Reinmann on osalenud vabakutselisena mitmete orkestrite ja ansamblite töös, sealhulgas Rahvusooper Estonia sümfooniaorkester, Tallinna Kammerorkester, Läänemere Filharmonikud, Aarhusi sümfooniaorkester, Faces Ensemble, Tallinna Uue Muusika Ansambel, ERSO, Vanemuise sümfooniaorkester, Duo Complemento jt. Lisaks on ta solistina esinenud Elleri Sümfonieti, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkestri ning ERSO ees. Reinmann on töötanud löökpilliõpetajana Räpina Muusikakoolis (2018–2023) ja Põltsamaa Muusikakoolis (2019–2021) ning alates 2023. aastast õpetab ta Keila Muusikakoolis.

Adam Jeffrey on Austraaliast pärit löökpillimängija, kes tegutseb 2023. aasta novembrist ERSO löökpillirühma abikontsertmeistrina. Varem on ta olnud Vanemuise sümfooniaorkestri (2021–2023) ja Rahvusooper Estonia (2014–18) liige. Alates 2016. aastast osaleb ta ka Eesti Festivaliorkestri töös, esinedes igal suvel Pärnus ja mitmetel rahvusvahelistel tuuridel. Aastatel 2022–2024 oli Jeffrey katseajal timpanimängija-kontsertmeistri ametikohal Royal Philharmonic (London) ja National Symphony Orchestra (Dublin, endine RTÉ) koosseisudes, esinedes mitmesugustes projektides ja tuuridel Suurbritannias ja Euroopas. Aastate jooksul on ta olnud sarnastel ametikohtadel Sydney ja Melbourne'i sümfooniaorkestris (Austraalia), Berni sümfooniaorkestris (Šveits) ja Opera North'is (UK). Lisaks on ta koostööd teinud mitmete ansamblitega üle maailma, nende hulgas Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Verbier kammerorkester, Israel Philharmonic, Tonhalle Orchestra Zürich, Zürich Opera ja Soome Raadio sümfooniaorkester. Adam Jeffrey suur huvi kaasaegse muusika vastu on toonud talle ka esinemisi mitmete tunnustatud ansamblitega erinevates riikides, nagu Synergy Percussion (Austraalia), Asko/Schönberg, Lunatree ja Ensemble SCALA (Holland) ning samuti ka festivalidel, mida korraldavad Ensemble Modern (Saksamaa) ja Bang on a Can All-Stars (USA). Tal on bakalaureuse- ja magistridiplomid Zürichi, Amsterdami, Sydney ja Canberra konservatooriumidest.

Gertrud Jeffrey alustas õpinguid Arno Antoni käe all Otepää Muusikakoolis, mis jätkusid Heino Elleri Muusikakoolis Raivo Rebase löökpilliklassis. Ta on omandanud magistrikraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia klassikaliste löökpillide interpretatsiooni erialal Vambola Kriguli, Rein Roosi ja Heigo Rosina juhendamisel. Jeffrey on pühendanud oma karjääri orkestrimuusikale ning on sagedasti musitseerinud mitmetes mainekates koosseisudes Eestis nagu Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, Rahvusooper Estonia orkester, Vanemuise sümfooniaorkester ja Baltic Sea Philharmonic, samuti Saksamaal Neue Philharmonie München sümfooniaorkestri ridades ja Itaalias Luigi Cherubini Noorteorkestris.

Austraalias on Gertrud Jeffrey üles astunud sellistes koosseisudes nagu Willoughby sümfooniaorkester, North Sydney sümfooniaorkester, Sydney Chamber Choir ja Synergy Percussion. 2023. aasta sügisest on Gertrud Jeffrey Võru Muusikakooli löökpillide eriala õpetaja.

Kontsert toimub Eesti Interpreetide Liidu ja Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia koostöös.

Kontserti toetavad Eesti Kultuurkapital, SA Eesti Interpreetide Kontserdid.



EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

105

Palume lülitada mobiiltelefon hääletule režiimile.
Kontserdi salvestamine ja pildistamine ilma korraldaja loata
ei ole lubatud.

